

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین

دانشکده بهداشت

عنوان:

تعیین مدت زمان ماندگاری معتادان در درمان نگهدارنده با متادون (MMT) در

مراکز خصوصی قزوین بین سالهای ۱۳۸۷-۱۳۸۸

استاد راهنما:

دکتر سعید آصف زاده

استاد مشاور:

دکتر حسن هاشمی جهانی

آقای محمد ابراهیم ساریچلو

نگارش:

دکتر حسن اسماعیلی

۱۳۸۹

چکیده:

مقدمه: در کشور های دنیا به خصوص ایران اسلامی، در حال حاضر متخصصین و صاحب نظران درمان اعتیاد بر این باورند که اعتیاد یک اختلال روانی، ژنتیکی، جسمی و اجتماعی است و به همین دلیل هیچگاه نمی توان یک نسخه درمانی برای کل معتادین جامعه تجویز نمود.

هدف: هدف از این پژوهش بررسی تهیین مدت زمان ماندگاری معتادان در درمان نگهدارنده با متادون (MMT) در مراکز خصوصی قزوین بین سالهای ۱۳۸۸-۱۳۸۷ بود .

روش کار: روش کار بر اساس گرد آوری داده ها از پرونده های موجود در مراکز خصوصی درمان سوء مصرف مواد در قزوین بین سال های ۱۳۸۸-۱۳۸۷ بوده و سپس توسط نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردیده است. در این روش سعی شده تا روش نمونه گیری به صورت سرشماری و با استفاده از روش های آمار توصیفی و تحلیلی (تحلیل بقای) داده ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند و نیز حفظ اسرار بیماران (معتادان) با توجه به ویژگی های جهت شناختی(مدت زمان ماندگاری در MMT ، سن ، جنس ، شغل، تحصیلات، مدت اعتیاد، تاهل، تعداد فرزندان، روش مصرف، نوع ماده مصرفی ، سابقه ارتکاب جرم ، سابقه زندان، وضعیت مسکن، وجود سابقه اعتیاد در خانواده، بیماری زمینه ای) و ملاحظات اخلاقی مد نظر قرار گیرد.

یافته ها: بررسی مدت زمان ماندگاری معتادان در روش درمانی MMT بین ۱۴ مرکز و تعداد ۱۸۲۳ پرونده بررسی شده از نظر ویژگی های جمعیت شناختی نشان می دهد که در طی دو سال مطالعه مدت ماندگاری در درمان از یک روز تا ۷۳۰ روز با میانگین ۲۴۱ روز و انحراف استاندارد ۱۴۹ روز متغیر بوده است، معتادان بین ۱۱ تا ۸۱ سال بوده و ۶۹ درصد معتادان مورد پژوهش بین ۴۰-۱۱ سال سن داشته اند، ۹۷/۹ درصد مرد و ۲/۱ درصد زن بوده اند، ۷۳ درصد شاغل و ۲۶/۹ درصد بیکار بوده اند واز نظر مدت زمان اعتیاد به مواد مخدر از یک سال تا ۵۵ سال متغیر است.

نتیجه گیری: برای نگه داری معتادان در درمان به روش MMT می بایست به ویژگی های جمعیت شناختی (جنسیت، سابقه اعتیاد در خانواده ، سابقه ارتکاب جرم، سابقه زندان ، روش مصرف ماده مخدر، سن و مدت زمان اعتیاد) توجه ویژه نمود. بطوریکه این پژوهش نشان داد، بیشترین مدت زمان ماندگاری در درمان به روش MMT در بین معتادان مرد و دارای سابقه اعتیاد در خانواده و فاقد ارتکاب جرم و نیز دارای سابقه زندان و مصرف ماده مخدر به روش مشابهی، دیده می شود. متغیرهایی همچون سن و مدت زمان اعتیاد می توانند پیش بینی کننده مناسبی برای ماندگاری در درمان با روش MMT باشند به این معنی که هرچه سن معتادان بیشتر و هرچه مدت زمان اعتیاد فرد طولانی تر بوده باشد مدت ماندگاری افزایش می یابد.

واژه های کلیدی: مدت زمان ماندگاری، درمان نگهدارنده با متادون (MMT) ، معتادان، مراکز خصوصی، قزوین